② DZIENNIK ZARZĄDZEŃ
DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW
W KRAKOWIE

Nr. 10 | Kraków, dnia 19 czerwca 1948 r. | Rok X

Treść:

A. Ogólne
Poz. 130. Propaganda usług pocztowych

B. Organizacja
Poz. 131. Zmiana godzin urzędowych w urzędach i agencjach pocztowych

C. Osobowe
Poz. 132. Ruch służbowy
Poz. 133. Dodatek aprowizacyjny
Poz. 134 Konkurs na stanowiska naczelników urzędów p. t.

D. Administracja
Poz. 135. Wydawanie znaczków w arkuszach po 80 i 90 sztuk
Poz. 136. Sprzedaż przedmiotów wyposażenia mieszkaniowego na raty
Poz. 137. Racjonalna gospodarka drukami

E. Eksploatacja pocztowa i ruchu pieniężnego
Poz. 138. Instrukcja o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych, oraz przesyłek zbiorowych
Poz. 139. Zarachowywanie wypłaconych przekazów pocztowych z U. S. A. do ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych
Poz. 140. Zrywanie znaczków z przesyłek pocztowych

F. Telekomunikacja
Poz. 141. Telegramy kodowane
Poz. 142. Zniżka opłat telekom. dla Powsz. Organizacji „Służba Polsce"
Poz. 143. Pola sytuacyjne dla stref telefonicznych

Obwieszczenie
Sprostowanie błędów do Dz. Zarz. Nr. 7 z 1498 r.

G. Finanse
Poz. 144. Analiza wpływów i wydatków za miesiąc kwiecień 1948 r.

A. Ogólne

Poz. 130.

Propaganda usług pocztowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przystępuje do szeroko zakreślonej akcji propagandowej usług Poczty zwłaszcza na zaniedbanym dotychczas terenie wiejskim. Chodzi o dostarczenie organom prasowym Stronnictwa Ludowego artykułów, które miałyby na celu poinformowanie czytelnika na wsi o rodzaju spełnianych przez Pocztę usług, o możliwości korzystania z nich, o roli Poczty w zakresie szerzenia kultury, o osiągnięciach Poczty i jej zamierzeniach zwłaszcza na terenie wsi i t. p.

Artykuły te będą opłacane przez Administrację Wydawnictw Stronnictwa Ludowego według najwyższej taksy dziennikarskiej t. j. po 12 zł od wiersza.

Akcję prasową koordynować będzie Departament Ogólny Ministerstwa Poczt i Telegrafów z którym przed przystąpieniem do opracowywania należy uzgodnić temat artykułu oraz podać nazwisko autora. Zapobiegnie to opracowaniu tego samego tematu przez innych autorów.

W związku z powyższym Dyrekcja apeluje o zainteresowanie się tą akcją pracowników, zwłaszcza posiadających w tym względzie zdolności i zachęca do współpracy.

Wszelkie tematy oraz artykuły należy przesyłać Departamentowi Ogólnemu Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Artykuły winny być przepisane jednostronnie na maszynie do pisania i przesyłane do Departamentu Ogólnego Ministerstwa Poczt i Telegrafów, który prześle je właściwej redakcji. Zastrzega się wybór artykułów oraz możliwość dokonania w artykułach drobnych zmian.

Nr. OOg 36/48 z dnia 31 maja 1948.

B. Organizacja

Poz. 131.

Zmiana godzin urzędowych w urzędach i agencjach pocztowych.

Z dniem 1 czerwca b. r. ze względów komunikacyjnych zaprowadza się w urzędzie **Strzyżów n. Wisłokiem** godziny urzędowe w pocztowej służbie zewnętrznej w dni powszednie od 8—15 w miejsce dotychczasowych od 8—12, 15—18. Godziny urzędowe w niedziele i święta i godziny urzędowe w służbie telekomunikacyjnej według kategorii „C" pozostają nadal bz zmiany.

Z dniem 15 czerwca b. r. zaprowadza się godziny urzędowe w dziale telekom. w **Upt. Dynów** w dni powszednie oraz niedziele i święta według kategorii „N" w miejsce dotychczasowych godzin urzędowych według kategorii „C".

Z dniem 1 czerwca b. r. zaprowadza się godziny urzędowe w agencji **p. t. Budziwój** w zewnętrznej służbie pocztowo-telekomunikacyjnej w dni powszednie od 8—15 w miejsce dotychczasowych od 8—12 i od 15—18. Godziny urzędowe w niedziele i święta pozostają bez zmian.

Z dniem 10 czerwca b. r. zaprowadza się godziny urzędowe, w agencji **p. t. Żyraków** w zewnętrznej służbie pocztowo-telekomunikacyjnej w dni powszednie od 8—15 w miejsce dotychczasowych od 8—12 i od 15—18. Godziny urzędowe w niedziele i święta pozostają bez zmiany.

Spisy urzędów i agencyj p. t. należy sprostować.

Nr. OOrg 26 z dnia 28 maja 1948 r.

C. Osobowe

Poz. 132.

Zmiana na stanowisku kierownika samodzielnego oddziału osobowego Dyrekcji.

Od dnia 26 maja 1948 r. obowiązki kierownika sam. oddziału osob. pełni Ob. Jan Hałaciński.

Nr. SO 103 z dnia 1 czerwca 1948 r.

Poz. 133.

Dodatek aprowizacyjny.

W związku z wątpliwościami nasywającymi się przy wypłacie dodatków aprowizacyjnych Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 4 czerwca 1948 r. Nr. Pers. 2210 wyjaśniło co następuje:

1) wprowadzony zarządzeniem z dnia 24 IV. b. r. Nr. Pers. 2210 dodatek aprowizacyjny przysługuje **wszystkim posiadaczom kart aprowizacyjnych** I. kat. i kart odzieżowych, będącym w czynnej służbie. Wypłata dodatku ustaje z chwilą zwolnienia ze służby. Pracownikom nowoprzyjętym w ciągu danego miesiąca, o ile mają prawo do otrzymania karty aprowizacyjnej za dany miesiąc, należy dodatek wypłacać. Decydującym bowiem momentem jest uprawnienie posiadania karty aprowizacyjnej I. kat. za odpowiedni miesiąc, gdyż dodatek ten stanowi ekwiwalent za wyłączenie pewnych artykułów reglamentowanych.
2) Dodatek aprowizacyjny należy wypłacać łącznie z uposażeniem wzgl. wynagrodzeniem w tych terminach w jakich płatne jest uposażenie (wynagrodzenie).
3) Pracownikom nie posiadającym kart aprowizacyjnych (nowoprzyjętym) z przyczyn od nich niezależnych lecz posiadającym uprawnienia do otrzymania tych kart należy wypłacać dodatek aprowizacyjny.
4) Zaszeregowanie pracowników do odpowiednich grup dodatku aprowizacyjnego następuje w myśl p. IX. Uchwały Rady Ministrów z dnia 20. III. 1948 r. na podstawie **przeciętnego miesięcznego zarobku z okresu I. kwartału 1948 r. i nie podlega zmianom w następnych miesiącach.**

W odniesieniu do nowoprzyjętych należy przy zaszeregowaniu brać pod uwagę wysokość zarobku za dany miesiąc.

Nr. SO 2210 z dnia 9 czerwca 1948 r.

Poz. 134.

Konkurs na stanowiska Naczelników Urzędów p. t.

Ogłasza się konkurs na stanowisko naczelnika urzędu p. t. IV kl. w **Bieczu.**

O stanowisko to mogą ubiegać się pracownicy zajmujący stanowiska równorzędne, lub niższe. Na stanowisko powyższe nie jest wymagany egzamin na stanowiska kierownicze i kontrolne. Przy urzędzie nie ma mieszkania służbowego.

Ogłasza się konkurs na stanowisko naczelnika urzędu p. t. V kl. **Chełmek.**

O stanowisko to mogą się uibegać pracownicy zajmujący stanowiska naczelników urzędów V kl. oraz asystentów (poz. 10 tabeli stanowisk) a ponadto kierownicy agencyj p. t. pod warunkiem złożenia egzaminu podstawowego. Na stanowisko to nie jest wymagany egzamin przewidziany na stanowiska kierownicze i kontrolne.

Przy urzędzie nie ma mieszkania służbowego.

Termin składania podań, które należy przedstawiać tu w drodze służbowej, upływa w dwa tygodnie po ogłoszeniu konkursu.

Nr. SO 3222 z dnia 28 maja 1948 r.

D. Administracja

Poz. 135.

Wydawanie znaczków w arkuszach po 80 i 90 sztuk.

W obecnych warunkach produkcji papierniczej, zdarza się, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów nie może otrzymać dostatecznej ilości papieru znaczkowego w odpowiednim formacie, wskutek czego znaczki pocztowe — których wymiar jest uzależniony od rysunku — nie zawsze mogą być drukowane po 100 sztuk w arkuszu. Przyczyny te, jak również względy oszczędnościowe, t. j. należyte wykorzystanie papieru, zmuszają czasami do wydawania znaczków po 50 szt. w arkuszu. Również obecnie z tych samych względów, zmuszone jest Ministerstwo wydać niektóre nakłady znaczków po 80 i 90 sztuk w arkuszu, zanim nie otrzyma odpowiedniego papie-

ru w formacie właściwym. Z tych nakładów wykonane będą wkrótce znaczki wartości 3 zł, 6 zł i 15 zł z serii „Kultura Polska" po 80 szt., w arkuszu oraz znaczki wartości 30 zł i 60 zł z serii „Wiosna Ludów" po 90 szt. w arkuszu. Niewątpliwie, druk znaczków pocztowych w arkuszach obejmujących niepełne 100 sztuk znaczków utrudnia liczenie ich, zarachowywanie i sprzedaż, jednak jest to nieuknione czasowo, z wyżej wymienionych względów.

W zrozumieniu tej konieczności, jak również celem zapobieżenia ewent. omyłkom przy liczeniu wzgl. zarachowywaniu lub sprzedaży znaczków wydrukowanych w arkuszach o niejednakowych ilościach znaczków (jednak zawsze w równych dziesiątkach, poleca się tak Okręgowej Składnicy Mat. Poczt. jak również podległym placówkom p. t. zwracać należytą uwagę na otrzymywane arkusze znaczków poszczególnych wartości. Paczki arkuszy, różniących się ilością sztuk znaczków, winne być oznaczone kartkami z odpowiednimi napisami i przechowywane w oddzielnych miejscach w schowku.

Nr. AG 10 z dnia 31 maja 1948 r.

Poz. 136.

Sprzedaż przedmiotów wyposażenia mieszkaniowego na raty.

Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego w Krakowie poinformowała Dyrekcję Okręgu, że dla umożliwienia „Światu Pracy" zaopatrzenia się w potrzebne przedmioty wyposażenia mieszkaniowego (meble) zorganizowano akcję kredytowej ich sprzedaży po cenach konkurencyjnych. Spłata nabytych przedmiotów następuje w 12 miesięcznych ratach.

Zainteresowani winni zgłaszać się w Biurze Sprzedaży wspomnianej Centrali Kraków ul. Szpitalna 6/I p. gdzie na miejscu mogą zasięgnąć odpowiednich informacyj, wzory oglądnąć, a następnie wybrane przedmioty zakupić.

Pracownicy zainteresowani nabyciem mebli zatrudnieni w placówkach p. t. dla zaoszczędzenia czasu i podwójnych kosztów podróży, zechcą przed wyjazdem do Krakowa porozumieć się z Centralą Handlową i zażądać nadesłania potrzebnych formularzy.

Fakt zatrudnienia w p. p. „P. P. T. i T." pracowników:

a) urzędów p. t. potwierdzą naczelnicy właściwych urzędów,

b) agencyj p. t. naczelnicy odnośnych obwodowych urzędów p. t.

W sprawie bliższych informacyj odnośnie sprawy zakupu mebli należy się odnościć bezpośrednio do Centrali Handlowej Przemysłu Drzewnego Oddział w Krakowie, ul. Szpitalna 6.

Nr. AG 60/48 z dnia 8 czerwca 1948 r.

Poz. 137.

Racjonalna gospodarka drukami.

W Ministerstwie Poczt i Telegrafów został zorganizowany Wydział Druków. Plan prac Wydziału obejmuje między innymi sprawy techniki i nakładu druków manipulacyjnych oraz politykę wydawniczą druków płatnych.

W okresie powojennym wskutek trudności gospodarczych zaopatrywanie placówek w druki odbywało się dość chaotycznie i od przypadku do przypadku w miarę wykonywania druków przez zakłady drukarskie. Spowodowało to, że w wielu przypadkach zamówienia druków sporządzano dowolnie wskutek czego powstało nagromadzenie znacznych zapasów druków, niewspółmierne do potrzeb placówek. Ponadto nieznajomość zasad stosowania druków powodowała zamawianie druków zbędnych, ze szkodą dla ogólnej gospodarki drukami. Nie wykorzystywano całkowicie druków wycofywanych z użycia, lub zmienianych w układzie, przed zamawianiem druków nowego nakładu. Zużywano druki manipulacyjne do celów nie związanych z ich przeznaczeniem i potrzebami służbowymi.

W celu usunięcia niedomagań na tym odcinku pracy zarządza się:

a) wszystkie placówki p. t. winny w dniu 30-go czerwca 1948 r. szczegółowo obliczyć zapasy posiadanych druków manipulacyjnych i zaprowadzić z dniem 1 lipca 1948 r. ścisłą ewidencję tych druków. W zasadzie należy zaprowadzić dla każdego druku oddzielną kartotekę wg. następującego wzoru.

(Przykładowy wzór kartoteki na druk Nr. 10 a).

Druk Nr. 10 a

Wykaz ładunku — karta odsyłkowa

data	otrzymano	wydano	pozostałość
	s z t u k		
1. 7. 48	—	—	500
11. 7. 48	500	—	1000
12. 7. 48	—	500	500

Pierwszy zapis w kartotece określi posiadaną ilość danego druku na dzień 1 lipca 1948 r. Następne zapisy w kartotece winny być dokonywane bieżąco, przy otrzymywaniu lub wydawaniu druku. Do prowadzenia kartoteki należy użyć druków wycofanych z obiegu np. druk Nr. 57. W razie wyczerpania się zapasu można prowadzić na arkuszach innego papieru, i kierując się zasadami oszczędności.

Ewidencję druków placówki p. t. mogą zmienić w układzie i przystosować do potrzeb i warunków lokalnych z tym jednak, że będzie ona obejmować dane wymienione we wzorze kartoteki oraz posiadaną ilość danego druku w każdym momencie,

b) ewidencja druków wprowadzona na dzień 1 lipca 1948 r. winna służyć za podstawę do sporządzania zamówień druków na rok 1949 przy przyjęciu zasady, że zapas druków w placówkach p. t. nie może przekraczać norm zużycia przewidzianych na okres roczny, a ustalonych przez obliczenie ilości druków zużytych w pierwszym kwartale każdego roku i pomnożonych przez 4,

c) druki omyłkowo zapotrzebowane, a nie przydatne w placówkach oraz nadmierne zapasy, przekraczające normy rocznego zużycia, należy w terminie do dnia 15 lipca 1948 r. zwrócić do Okręgowych

Składnic, zatrzymując wyjątkowo zapasy przewidziane do zużycia na drugie półrocze 1948 r. oraz na r. 1949,

d) druki wycofane z użycia należy wykorzystać do potrzeb służbowych wewnętrznych, a nadmierne ich zapasy zwrócić do składnic.

Na Naczelników urzędów i kierowników placówek p. t. nakłada się obowiązek ścisłego i bezwzględnego wprowadzenia w życie zasad niniejszeszego okólnika.

Okręgowe składnice materiałów pocztowych prześlą w terminie do dnia 1 sierpnia 1948 r. do Głównej Składnicy zestawienia ogólnych zapasów druków z podziałem na:

1) zapas druków nierozdzielonych przez Składnicę,

2) druki zwrócone przez placówki p. t.,

3) stan łączny,

4) zapas druków wycofanych zużycia.

Główna Składnica Materiałów Pocztowych w terminie do dnia 15 sierpnia 1948 r. prześle do Ministerstwa P. i T. Wydział Druków sprawozdanie ogólne w podanym wyżej układzie po doliczeniu druków znajdujących się w składnicy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przywiązuje wielką wagę do zagadnienia uporządkowania gospodarki drukami oraz likwidacji przerostów, istniejących na tym odcinku pracy.

Akcja oszczędnościowa prowadzona na terenie całego Państwa na odcinku państwowego przedsiębiorstwa „P. P. T. i T." wiąże się w dużym stopniu z zagadnieniem likwidacji tak marnotrawstwa druków jak i sporządzania nierealnych zamówień i magazynowania zbędnych druków.

Wszyscy pracownicy zatrudnieni w przedsiębiorstwie, w zrozumieniu doniosłości podjętego zadania, winni dołożyć starań, by przerosty i niedociągnięcia na tym odcinku zostały usunięte.

Organa inspekcyjne w czasie przeprowadzanych inspekcyj winny zwracać szczególną uwagę na zapasy i gospodarkę drukami w kontrolowanych placówkach, przy ścisłym przestrzeganiu zasad niniejszego okólnika.

Za należyte wykonanie niniejszego zarządzenia czyni się odpowiedzialnymi Ob. Ob. Naczelników Upt. i Kierowników Agencyj p. t.

Nr. AG 121 z dnia 17 czerwca 1948 r.

E. Eksploatacja pocztowa i ruchu pieniężnego

Poz. 138.

Intrukcja o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych ,oraz przesyłek zbiorowych.

Równocześnie z akcją rozbudowy i usprawnienia służby pocztowej musi pójść akcja zwalczania nielegalnego przewozu listów i kartek pocztowych oraz przesyłek zbiorowych. Nadużycia te tak głęboko zakorzenione na terenie Państwa, nie wyłączając i terenu tutejszego Okręgu, świadczą najwymowniej, że nieuczciwe elemnty, naruszając wyłączność pocztową, czerpią z uprawiania tych przestępstw znaczne dochody ze szkodą dla przedsiębiorstwa „P. P. T. i T.".

Dlatego też dla ujednostajnienia postępowania urzędów i agencyj pocztowych tut. Okręgu oraz w celu zapobieżenia nielegalnemu przewozowi listów, kartek pocztowych i przesyłek zbiorowych wprowadzam w życie z natychmiastową mocą obowiązującą instrukcję o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych oraz przeyłek zbiorowych.

W związku z tym polecam Ob. Ob. Naczelnikom urzędów (agentom):

1) dokładnie zaznajomić wszytkich pracowników z postanowieniami instrukcji poniżej ogłoszonej,

2) ująć w ścisłą ewidencję sprawy dotychczas skierowywane do Starostwa przez urzędy (agencje) bezpośrednio bądź przez Milicję. W wypadku gdy orzeczenie ewent. wyroki uprawomocniły się już — należy po uprzednim zasięgnięciu informacji w Starostwie co do stanu majątkowego skazanej osoby, natychmiast przystąpić do egzekucji przyznanego na rzecz Zarządu Pocztowego odszkodowania,

3) przewidziany w p. 18 instrukcji obowiązek obserwowania autobusów nakładam na urzędy pocztowe oznaczone Nr. 1 i na urzędy na których obszarze znajdują się dworce lub przystanki autobusowe. Nie zwalnia to jednak wszystkich pozostałych urzędów pocztowych od obowiązku obserwacji autobusów w miarę możności.

Zarazem wzywam Ob. Ob. Nączelników urzędów (agentów) ażeby przystąpili do akcji zwalczania nielegalnego przewozu korespondencji z całą energią gdyż jedynie tylko wspólnie podjęta w zrozumieniu interesu przedsiębiorstwa państwowego „P. P. T. i T." przeciwdziałającą walka pozwoli radykalnie wytępić przemyt korespondencji godzący w źródła dochodowości Zarządu Pocztowego.

INSTRUKCJA

o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych oraz przesyłek zbiorowych.

Wyłączność Poczty.

1) Ustawa o poczcie, telegrafie i telefonie z dnia 3 czerwa 1934 r. (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 20 z 1933 r. nadała poczcie w art. 2 prawo wyłączności na przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie listów, kartek pocztowych oraz czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku.

Prawem wyłączności objęte są również tego rodzaju przesyłki w obrocie z innymi państwami.

2) Mimo tego zastrzeżenia na rzecz poczty, ustawa o poczcie, telegrafie i telefonie zezwala na:

a) przesyłanie listów, kartek, czasopism i wydawnictw za pośrdnictwem umyślnego posłańca o ile ani przesyłający ani przenoszący nie trudnią się zawodowo zbieraniem, przenoszeniem i doręczaniem tych przesyłek, a posłaniec przenosi lub przewozi listy, kartki, czasopisma i wydawnictwa od jednej tylko osoby i w drodze powrotnej przesyłek takich dla innych osób nie zabiera (art. 3 pkt. a).

b) Przesyłanie czasopism i wydawnictw po roku od ich wydania (art. 3 pkt. b). (Przesyłanie tych przesyłek nie podlega żadnym ograniczeniom).

c) Wysyłanie listów i kartek pocztowych w obrębie tej samej miejscowości przez umyślnych posłańców (art. 4 ust. 1).

(Nie wolno jednak bez zezwolenia Ministra Poczt i Telegrafów otwierać zakładów dla rozsyłki wymienionych przesyłek).

d) Rozsyłanie czasopism i wydawnictw w obrębie tej samej miejscowości i w obrębie 15 kilometrów od miejsca wydania (art. 4 ust. 2).

Pod wyrazami tej samej miejscowości należy rozumieć nie tylko miejsce wydania czasopisma, lecz każdą inną miejscowość na obszarze Państwa Polskiego, bez względu na odległość od miejsca wydania do której czasopisma zostały dowiezione drogą legalną.

Za przewóz drogą legalną uważa się przede wszystkim przewóz, za pośrednictwem poczty.

Przesyłki zbiorowe.

3) Listów oraz kartek pocztowych, pochodzących od różnych osób lub adresowanych do różnych osób nie wolno wysyłać jako zbiorowej przesyłki, bez względu na to, czy przewozu jej dokonywa się pocztą czy też w inny sposób.

4) Przy określaniu listu lub kartki należy stosować odnośne postanowienia ordynacji pocztowej. Istotną cechą listu jest to że zawiera on korespondencję bieżącą i osobistą. Za zbiorową przesyłkę należy uważać nie tylko listy, kartki poszczególnie zaadresowane do innych, aniżeli główny adresat osób, lecz również niezaadresowane luźne kartki papieru z korespondencją przeznaczoną dla różnych osób lub pochodzącą od różnych osób. Za takąż przesyłkę zbiorową należy uważać przesyłkę z drukami lub gazetami, wewnątrz której znajduje się korespondencja, pochodząca od różnych lub przeznaczona dla różnych osób.

List zawierający korespondencję, pochodzącą od członków rodziny prowadzących wspólne gospodarstwo domowe z nadawcą lub przeznaczony dla członków rodziny prowadzących wspólne gospodarstwo domowe z adresatem t. j. zawierający t. zw. korespondencję rodzinną nie posiada charakteru przesyłki zbiorowej w rozumieniu postanowień art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie.

Również należy odróżniać zbiorowe przesyłki od t. zw. zbiorowego podania t. j. jednego podania podpisanego przez większą ilość osób, co nie narusza wspomnianego artykułu ustawy o poczcie i jest dozwolone.

5) Przesyłek zbiorowych nie należy przyjmować do przewozu nawet wówczas, gdy są należycie opłacane.

6) W celu ujawnienia przesyłek zbiorowych urzędy i agencje (również pośredniczące w wymianie) winny poddawać obserwacji przesyłki pocztowe. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że przesyłka pocztowa zawiera korespondencję zbiorową, winin urząd, celem stwierdzenia tej zawartości postąpić w myśl art. 45 ordynacji pocztowej (II. P. 3).

Zależnie od tego czy otwarcie przesyłki odbywa się w urzędzie nadawczym czy oddawczym należy do otwarcia przesyłki wezwać nadawcę lub odbiorcę, w innych zaś wypadkach, n. p. gdy nadawca albo adresat nie stawi się w oznaczonym czasie, otwarcia przesyłki z wyłączeniem listu zamkniętego dokonywa urząd wobec dwóch świadków.

Otwieranie listów może nastąpić tylko w obecności nadawcy lub adresata, otwieranie ich tylko wobec świadków t. j. osó btrzecich, jest bezwzględnie zakazane.

Celem stwierdzenia zawartości listu zamkniętego, należy wezwać nadawcę lub adresata do otwarca listu, zależnie od tego w jakim urzędzie znajdu e się przesyłka, w razie odmowy otwarcia listu lub niezgłoszenia się nadawcy albo adresata w oznaczonym czasie, list należy zwrócić nadawcy.

Jeśli nadawcy nie można odszukać, wyłącza się list od transportu i uważa za niedoręczalny. Dalsze postępowanie należy więc w tym wypadku do urzędu, przy którym znajduje się dział niedoręczalnych przesyłek.

Przy ujawnieniu przesyłki zbiorowej, czynności urzędu pośredniczącego w wymianie ograniczają się tylko do przyklejenia do listu kartki z odpowiednią notatką, celem zwrócenia uwagi urzędowi oddawczemu na przesyłkę.

Jeżeli przesyłka, co do której zachodzi podejrzenie, że narusza art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, adresowana jest do władz, czy też urzędów państwowych lub samorządowych, należy powiadomić o tym adresata, prosząc o delegowanie urzędnika do otwarcia przesyłki.

7) W wypadku stwierdzenia przesyłki zbiorowej, Urząd sporządza protokół w 2 egzemplarzach (wzór Nr. 1).

W protokole należy podać miejsce i datę jego sporządzenia, wymienić obecnych przy otwieraniu przesyłki, wskazać podstawę prawną otwarcia przesyłki (§ 45 ordynacji pocztowej), a następnie podać dokładny opis stanu rzeczy. W opisie tym należy zaznaczyć, kiedy i gdzie nadana była przesyłka zbiorowa, kto jest jej nadawcą, adresatem, kto dokonał otwarcia przesyki, następnie wymienić szczegółowo zawartość przesyłki, wskazując zarazem od kogo pochodzą i dla kogo przeznaczone poszczególne listy zawarte w przesyłce zbiorowej.

Należy też w protokole podać fakt zatrzymania przesyłki, a to z uwagi na naruszenie art. 2 i art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie. Kopertę (opakowanie) danej przesyłki zbiorowej dołącza się do protokołu, a zawartość listu wręcza adresatowi lub nadawcy, co winno być zaznaczone w protokole.

Protokół winien być podpisany przez obecnych przy otwarciu przesyłki.

Jeżeli Urząd dowie się o przesyłce zbiorowej na skutek doniesienia adresata (n. p. urzędu skarbowego) wówczas winien zażądać opakowania (koperty) przesyłki jako dowodu rzeczowego a doniesienie adresata traktować jako protokół.

Właściwość Sądu.

8) Do orzekania w sprawach naruszenia ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie są właściwe władze administracji ogólnej (Starostwa).

Wzór Nr. 1.

PROTOKÓŁ

sporządzony w urzędzie (agencji) poczt. ....
w dniu .... 194...... r. w sprawie przesyłki zbiorowej, nadanej w dniu .... 194...... r.
przez ....
.... pod adresem ....
Obecni ....
....

Podstawa prawna otwarcia przesyłki: § 45 ordynacji pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 45 z 1931 r. poz. 392).

Opis stanu rzeczy.

W dniu .... 194.... r. urząd (agencja) poczt. .... zatrzymał (a) list zamknięty, nadany w urzędzie poczt. ....
dnia .... 194...... r. przez .... zam. ....
pod adresem ....

Ponieważ list wzbudził podejrzenie, że jest przesyłką zbiorową wezwano nadawcę (adresata) do otwarcia przesyłki.

List otworzył nadawca (adresat) i znalazł w nim co następuje.
1 list od .... do .... 1 kartkę papieru
zapisaną od .... do ....

Po stwierdzeniu zawartości adresat oświadczył, że nadawcą przesyłki zbiorowej jest ....
....zam. ....

Ponieważ przesyłka zawierała listy pochodzące (lub przeznaczone) od różnych osób lub dla różnych osób, uznano ją za zbiorową i z uwagi na naruszenie art. 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 3. VI. 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 63 z 1933 r. poz. 481 przesyłkę zatrzymano jako dowód rzeczowy do protokołu.

U w a g a. Słowa w nawiasie używać zależnie od okoliczności.

Podpisy
(nadawcy wzgl. adresata, sporządzającego protokół oraz świadków).

Wzór Nr. 2.

Urząd (agencja p. t. ...., dnia .... 194...... r.
....

Przesyłka zbiorowa.

Do
Starostwa Powiatowego (Grodzkiego)
w ....

W załączeniu przesyła się protokół .... stwierdzający że w liście nadanym przez .... zam. .... do ....
znajdowało się ....

Ponieważ postępowanie takie jest naruszeniem art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie z dnia 3. VI. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 z 1933 r. poz. 481) uprasza się o pociągnięcie nadawcy zbiorowej przesyłki do odpowiedzialności karno-adminstracyjnej w myśl art. 36 wyżej cytowanej ustawy jak również o zasądzenie na rzecz przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" kwoty .... tytułem dziesiękrotnej uszczuplonej opłaty za .... listów nieopłaconych.

Odpis prawomocnego orzeczenia Starostwa uprasza się nadesłać urzędowi (agencji) pocztowej ....celem wyegzekwowania przyznanego na rzecz Zarządu Pocztowego.

Zał. akta wraz z dowodami rzeczowymi.

Naczelnik urzędu (Agent)

U w a g a. Słowa w nawiasie używać zależnie od okoliczności.

Właściwą dla rozpatrywania tych spraw będzie ta władza administracji ogólnej ,na terenie której popełh ono wykroczenie.

Z reguły właściwą będzie władza administracji ogólnej, na terenie której znajduje się urząd nadawcy przesyłki.

Do obciążenia przesyłek zbiorowych dopłatą w wysokości 10-krotnej uszczuplonej należności urzędy nie są uprawnione.

Doniesienie karne.

9) Gdy urząd oddawczy stwierdzi przesyłkę zbiorową, oryginał protokołu otwarcia przesyłki wysyła wraz z dowodami rzeczowymi do urzędu nadawczego, zaś odbitkę protokołu do przełożonej Dyrekcji Okręgu P. i T.

10) Urząd nadawczy ujawnionej przesyłki zbiorowej sporządza doniesienie karne (wzór Nr. 2) i przesyła je do właściwego Starostwa.

11) Gdy otwarcia przesyłki dokonywał urząd nadawczy, sporządza on doniesienie karne, powiadamia o tym przełożoną Dyrekcję, załączając równocześnie odbitkę protokołu.

W doniesieniu karnym należy opisać stan faktyczny sprawy, wskazać podstawę prawną, a więc odpowiedni artykuł ustawy o poczcie, który został pogwałcony, następnie prosić władzę administracji ogólnej o wytoczenie postępowania karno-administracyjnego w danej sprawie i pociągnięcie winnych do odpowiedzialności z art. 36 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 63 z 1933 r. poz. 481).

W doniesieniu tym urząd wskazuje również wysokość odszkodowania, jakie przypada Poczcie.

Odszkodowanie na rzecz Poczty wynosi dziesięciokrotną kwotę uszczuplonej należności pocztowej, więc w wypadku przesłania w przesyłce zbiorowej 2 listów do różnych lub od różnych osób, odszkodowanie należy się tylko za 1 list, ponieważ jeden był opłacony.

Przykład: Przesyłka zbiorowa zawierała 11 listów, z których tylko 1 był przeznaczony dla adresata, przy czym przesyłka jako przekraczająca wagę 20 g opłacona była znaczkiem zł 25.

Opłata należna za 11 listów zł $15 \times 11 =$ zł 165 opłata uiszczona zł 25 należność uszczuplona zł 165 mniej zł $25 = 140$ zł. Należne odszkodowanie na rzecz poczty wyniesie zł $140 \times 10 = 1.400$ zł.

Natomiast w razie wysłania poleconej przesyłki zbiorowej, zawierającej listy i kartki pocztowe, pochodzące od różnych osób lub do różnych osób, odszkodowanie winno wynosić dziesięciokrotną należność za listy czy kartki, oraz za polecenie każdego listu (kartki).

12) Władzom (urzędom) p. t. nie przysługuje prawo odwołania od orzeczeń powiatowych władz administracji ogólnej, wydanych w trybie postępowania karno-administracyjnego.

13) W wypadku ujawnienia przesyłki zbiorowej, wysłanej przez nieuświadomioną ludność włościańską, która dopuściła się naruszenia art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie niewątpliwie nie ze złej woli, ale na skutek nieznajomości przepisów, urzędy (agencje) nie skierowywując tych spraw do władz administracji ogólnej, winny cały zakwestionowany materiał przesłał Dyrekcji Oddz. Eksploatacji Poczt.

Ujawnienie nielegalnego przewozu listów i kartek.

14) W celu ujawnienia nielegalnego przewozu listów i kartek pocztowych urzędy (agencje) winny prowadzić stałą obserwację autobusów (zwłaszcza na przystankach) i woźniców konnych, utrzymujących regularną komunikację między poszczególnymi miastami.

Sposób dokonywania obserwacji pozostawiam inicjatywie naczelników urzędów i agentów pocztowych.

Powzięte — na skutek obserwacji lub otrzymywanych wiadomości — podejrzenia o nielegalnym przewozie listów i kartek przez przedsiębiorstwa autobusowe lub inne urząd (agencja) komunikuje organom Milicji państwowej i zabiega u tych władz o dokonanie rewizji autobusów, celem uzyskania dowodów rzeczowych.

15) Niezależnie od okoliczności, wymienionych w punkcie 14) naczelnicy urzędów (agenci) winni zorganizować, przy czynnym współudziale miejscowych organów Milicji państwowej periodyczne kwartalne rewizje autobusów pasażerskich i towarowych w okresach czasu (dniach i terminach) zależnie od miejscowych warunków.

Gdyby organa milicyjne odmówiły współdziałania lub nieprzychylnie ustosunkowały się do sprawy dokonania kontroli autobusów i ich obsług należy o tym bezzwłocznie donieść Dyrekcji.

W razie odmowy przeprowadzenia rewizji ze strony organów milicyjnych, zasłaniających się brakiem zezwolenia na to władz sądowych, winien urząd, o ile znajduje się w siedzibie sądu, wystarać się o takie zezwolenie, w przeciwnym zaś wypadku, należy niezwłocznie powiadomić o tym urząd obwodowy, który ma się zwrócić do właściwego sądu z prośbą o zezwolenie na przeprowadzenie rewizji.

16) Przy przeprowadzaniu rewizji autobusów i ich obsługi należy kierować się następującymi wytycznymi:

a) plan zamierzonej rewizji autobusów winien być z góry przemyślany, w szczegółach ustalony i otoczony ścisłą tajemnicą. Pożądane jest, aby ta sporadycznie zorganizowana akcja trwała całą dobę i była równocześnie prowadzona w miarę możności na wszystkich drogach, prowadzących do miasta względnie kilku liniach dojazdowych,

b) kontrolę autobusów przeprowadzają organa Milicji państwowej przy współudziale obeznanego z przepisami o wyłączności pocztowej wysłannika urzędu pocztowego, który pełni tylko rolę obserwatora i doradcy fachowego,

c) kontrola winna być przeprowadzona w pewnym oddaleniu od miasta, posterunku milicyjnego i dokonana w pierwszych dniach tygodnia lub w dni targowe,

d) kontrola winna być przeprowadzona w sposób stanowczy lecz taktowny, aby nie dopuszczać do żadnych scysyj,

e) kontroli mogą być poddane przychodzące i wychodzące samochody towarowe, autobusy prywatne, obsługi wspomnianych autobusów oraz tacy pasażerowie, co do których istnieje uzasadnione po-

dejrzenie, że trudnią się zawodowo nielegalnym przewozem listów i kartek pocztowych,

Samochody osobowe, prywatne i państwowe oraz ich obsługi — kontroli nie podlegają,

f) o wyniku rewizji organa milicyjne sporządzają protokół,

g) znalezione podczas kontroli autobusów listy i kartki należy zatrzymać.

17) Zatrzymane podczas kontroli autobusów przesyłki kierują organa milicyjne wraz z protokołami do właściwych Starostw, przy czym urzędy (agencje) winny każdorazowo informować organa milicyjne o wysokości odszkodowania, jakie ma być orzeczone.

18) O wyniku przeprowadzonej kontroli urząd (agencja) winien składać Dyrekcji krótkie sprawozdanie. W sprawozdaniu tym należy podać datę dokonania rewizji, nazwisko i adres właściciela autobusu (samochodu), numer rejestracyjny maszyny, objęty koncesją szlak kursu, nazwisko winnego naruszenia art. 2 ustawy o poczcie, oraz ilość i rodzaj zatrzymanych przesyłek.

Przedawnienie.

19) Przedawnienie ścigania w sprawach naruszenia art. 2 i art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie następuje po roku od chwili popełnienia wykroczenia.

Sprawom tym, ujawnionym po roku, nadawać biegu nie należy.

Ewidencja spraw przemytu.

20) Celem utrzymania spraw dotyczących przemytu korespondencji w ewidencji urzędy zaprowadzą specjalne pamiętniki. Do pamiętnika tego wciągnąć należy sprawy co do których urząd sporządził doniesienie karne oraz sprawy przekazane bezpośrednio przez milicję do właściwych Starostw.

Urzędy winny zwrócić się do miejscowych organów milicji z prośbą o każdorazowe informowanie urzędów pocztowych o zgłoszonych do władz administracyjnych wnioskach o ukaranie za przemyt korespondencji.

Rubryki pamiętnika winny zawierać: imię i nazwisko nadawcy i odbiorcy przesyłki zbiorowej, ewentualnie firmę, zawartość przesyłki, datę przekazania sprawy Starostwu, wysokość żądanego odszkodowania, datę i sposób zarachowania wyegzekwowanego odszkodowania i t. p.

Egzekucja odszkodowania.

21) Egzekucję odszkodowania w sprawach wszczętych przez urzędy pocztowe, przeprowadza urząd, sporządzający doniesienie karne do Starostwa, zaś w sprawach wszczętych przez milicję — urząd znajdujący się w miejscu zamieszkania winnego.

Przy egzekucji odszkodowania, przyznanego na rzecz poczty należy rozróżnić.

a) egzekucję odszkodowania na podstawie prawomocnego orzeczenia władzy administracyjnej (Starostwa),

b) egzekucję odszkodowania na podstawie prawomocnego wyroku sądu.

Do lit. a). Podstawą do wszczęcia kroków egzekucyjnych w sprawie odszkodowania za naruszenie art. 2 i art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, jest wydane przez władzę administracyjną prawomocne orzeczenie, którego odpis stanowi tytuł wykonawczy.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia władzy administracyjnej (Starostwa) urząd (agencja) zażąda od właściwego Starostwa odpisu tego orzeczenia i przystąpi do ściągnięcia odszkodowania w sposób, przewidziany dla egzekucji należności pocztowych (opłat pocztowych).

Po otrzymaniu odpisu orzeczenia urząd (agencja) winien (winna) niezwłocznie powiadomić o tym Dyrekcję, podając numer i datę wydanego orzeczenia oraz wysokość orzeczonej grzywny i przyznanego odszkodowania na rzecz poczty.

Przed skierowaniem sprawy na drogę postępowaniawania przymusowego należy wezwać zainteresowanego do dobrowolnego uiszczenia należności w terminie do dni 14-tu, po upływie których — w razie niezapłacenia — winno nastąpić przymusowe ściągnięcie odszkodowania.

Do lit. b). Polecenie wszczęcia egzekucji odszkodowania, przyznanego prawomocnym wyrokiem sądu okręgowego, wydaje prokurator.

Urząd jednak może prosić sąd okręgowy o odpis prawomocnego wyroku, celem wyegzekwowania zasądzonego odszkodowania.

Odpis prawomocnego wyroku sądu karnego ma moc tytułu wykonawczego.

Na podstawie posiadanego odpisu wyroku, urząd egzekwuje odszkodowanie w sposób, podany w punkcie 21 do lit. „a" ustęp drugi.

Jeżeli polecenie wszczęcia egzekucji wydał już prokurator i przekazał sprawę właściwemu organowi egzekucyjnemu, urząd winien dopilnować wyegzekwowania i przekazania przez organ egzekucyjny należności na **rzecz poczty**.

22) Ściągnięte odszkodowania należy wpłacać za pomocą blankietu nadawczego P. K. O. na konto Dyrekcji Nr. IV-3001.

23) O zakończeniu sprawy i wyegzekwowaniu należności należy donieść Dyrekcji — Oddział Eksploatacji Pocztowej.

Nr. PP 712/1/48 z dnia 2 czerwca 1948 r.

Poz. 139.

Zarachowywanie wypłaconych przekazów pocztowych z U. S. A. do ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 3. III. 1948 r. Nr. PZ 230 Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 poz. 11 pkt. 8 przekazy pocztowe nadawane w Ameryce do adresatów w Polsce, Zarząd pocztowy Stanów Zjednoczonych A. P. wpisuje do listy przekazowej, którą następnie przesyła do urzędu wymiany Warszawa 1. Na podstawie tej listy upt. Warszawa 1 przelicza kwotę poszczególnych wpisów na walutę polską na którą wystawia następnie przekazy wewnętrzne na specjalnym druku Nr. 521 i przekazy te przesyła do właściwych urzędów oddawczych celem wypłaty.

Stwierdzono, że niektóre placówki p. t. przekazy te po ich wypłacie zarachowują mylnie na rozchód do ksiąg wypłaconych przekazów krajowych zamiast do ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych.

Postępowanie takie utrudnia w wysokim stopniu to kurzędowanie Izby Kontroli Rachunkowej P. i T., oraz powoduje konieczność sporządzania rejestrów

usterkowych na wymienione mylnie zarachowane przekazy pocztowe.

Poleca się zatem wszystkim podległym placówkom p. t. by celem uniknięcia tego rodzaju nieprawidłowości, zwracały baczniejszą uwagę na przekazy wewnętrzne i przekazów obrotu krajowego (druk Nr. 504) nie mieszały z przekazami obrotu z U. S. A. (druk Nr. 521) a następnie te ostatnie po ich wypłacie zarachowywały prawidłowo do ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych.

Nr. PRP 22/8 z dnia 5 czerwca 1948 r.

Poz. 140.

Zrywanie znaczków z przesyłek pocztowych.

Coraz częściej napływają do Dyrekcji zażalenia adresatów z powodu doręczania im przesyłek listowych a zwłaszcza zagranicznych z których znaczki pocztowe zostały w czasie przewozu odklejone wzgl. zerwane. Świadczy to, że wśród pracowników pocztowych znajdują się jeszcze nieuczciwe jednostki, które dokonują tych manipulacyj i narażają na szwank dobre imię poczty.

W związku z tym poleca się wszystkim urzędom pocztowym roztoczyć tak w sortowniach urzędów jak i w ambulansach specjalny nadzór oraz zwrócić uwagę podległemu personelowi, że w razie stwierdzenia wypadku odklejenia (zerwania) znaczka z przesyłki pocztowej, winny pracownik zostanie pociągnięty do surowej odpowiedzialności służbowej.

Nr. PP. 811/31/48 z dnia 10 czerwca 1948 r.

F. Telekomunikacja

Poz. 141.

Telegramy kodowane.

W zagranicznym ruchu telegraficznym dopuszcza się, na warunkach podanych w Regulaminie Telegraficznym art. 10, telegramy w języku umówionym według kodów „Now Boe Code" i „Bentley Second Phrase Code", z których pierwszy przeznaczony dla potrzeb żeglugi — drugi dla potrzeb handlu zagranicznego.

Prawo do używania kodów przysługuje przedsiębiorstwom przemysłowym i handlowym, firmom i towarzystwom okrętowym i maklerskim na podstawie ich oświadczenia, że będą używać danego kodu w swej korespondencji telegraficznej. Oświadczenie to powinno być złożone w najbliższym urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym. Potwierdzenie otrzymania tego oświadczenia ze strony urzędu pocztowo-telekomunikacyjnego uprawnia do nadawania telegramów w wymienionych kodach w każdym innym urzędzie pocztowo- telekomunikacyjnym.

Urzędy przyjmujące telegramy, redagowane w języku umówionym winny żądać od nadawcy okazania kodu, celem stwierdzenia, że telegram jest rzeczywiście zredagowany w danym kodzie.

Placówki p. t. będą przedstawiać Dyrekcji aż do odwołania do dnia 15 każdego miesiąca wykaz wszystkich nadawców telegramów w języku umówionym.

Negatywnych wykazów przedkładać nie należy.

Nr. TE 312 z dnia 9 czerwca 1948 r.

Poz. 142.

Zniżka opłat telek. dla Pow. Org. „Służba Polsce".

Zarządzeniem Ministerstwa P. i T. z dnia 1. VI b. r. Nr. TE 83/453 zaliczoną została Powszechna Organizacja „Służba Polsce" do kategorii instytucyj państwowych, dla których przewidziane są zniżki w wysokości 50% opłat telekomunikacyjnych, wymienionych w poz. 1 do 26 włącznie taryfy telefonicznej oraz w poz. 1 i 4 taryfy telegraficznej.

Równocześnie zawiadamia się, że jednostki tej Organizacji w zakresie udzielania taryfowych ulg w opłatach telekomunikacyjnych, prowadzenia rozmów międzymiastowych, nadawania telegramów i instalowania urządzeń telefonicznych, należy traktować na równi z władzami wojskowymi.

Rachunki za świadczenia udzielone Brygadom Pracy Powsz. Org. „Służba Polsce" zgodnie z pismem Komendy Głównej P. O. „SP" Nr. 4576/XVI Łączn. 6 z dnia 21. VI. b. r. należy kierować do właściwych terytorialnie Komend Wojewódzkich Powsz. Org. „Służba Polsce".

Nr. TE 232 z dnia 11 czerwca 1948 r.

Poz. 143.

Polą sytuacyjne dla stref telefonicznych.

W spisie urzędów i agencyj p. t. należy sprostować mylnie podane numery pól sytuacyjnych dla telefonu odnośnie placówek **Łubnice** i **Potok Stopnicki** (pow. Busko Zdrój) jak następuje:

Dla placówki Łubnice na 69—51.

Dla placówki Potok Stopnicki na 66—49.

Właściwe numery pól sytuacyjnych należy stosować niezwłocznie od chwili ukazania się niniejszego sprostowania.

Nr. TE 226 z dnia 22 maja 1948 r.

OBWIESZCZENIE.

Sprostowanie błędów do Dz. Zarz. Nr. 7 z 1948 r.

Do zarządzenia Nr. PRP 40/2 z dnia 4. V. 1948 „Akwizycja ubezpieczeń na życie w PKO. przez pracowników pocztowych" Dz. Zarz. Nr. 7 poz. 103) wkradły się pewne błędy drukarskie, które należy poprawić, jak następuje:

1) na str. 70 w kolumnie 2 w wierszu 21 od dołu zamiast cyfry 20% należy wpisać 20 ‰

2) w tej samej kolumnie w wierszu 17 od dołu zamiast cyfry 24% należy wpisać 24‰

3) w tej samej kolumnie w wierszu 7 od dołu zamiast cyfry 24% należy wpisać 24‰

Nr. PRP 40/3 z dnia 4 czerwca 1948 r.

G. Finanse.

Poz. 144. Analiza wpływów i wydatków za miesiąc kwiecień 1948 r.

(Cyfry w nawiasach odnoszą się do miesiąca poprzedniego t. j. marca 1948 r.

ZESTAWIENIE

WPŁYWY

I. Opłaty pocztowe

1. Opłaty za przesyłki	17,572.740.48	(22,087.677.72)
2. Opłaty za znaczki	55,734.341.86	(78,404.646.60)
3. Opłaty za przekazy	9,374.433.50	(11,005.876.—)
4. Opłaty od wpływów PKO	1,321.263.80	(1,089.448.90)
5. Opłaty gazetowe	190 975.95	(201.086.78)
Razem:	84,193.755.59	(112 788.736.—)

II. Opłaty Telef. Telegr.

1. Opłaty abonament.	18,943.108.50	(18,081.822.21)
2. Opłaty za pojed. rozm.	26,108.214.65	(24,438.373.50)
3. Opłaty wstępne i instal.	4,495.059.75	(4,204.689.—)
4. Opłaty za telegramy	7,160.022.—	(8,912.725.20)
Razem:	56,706.404.90	(55,637.609.91)

III. Różne inne wpływy

Inne wpływy	944.443.58	(1,265.601.51)
Razem:	944.443.58	(1,265.601.51)
Ogółem:	141,844.604.07	(169,691.947.42)

ROZCHODY

I. Wydatki osobowe

1. Uposażenie pracowników	37,805.310 94	(29,623.133.68)
2. Dodatki służbowe	4,622 779.—	(4,768.064.50)
3. Zasiłki i nagrody	1,356.000.—	(1,397.000.—)
4. Podróże służbowe	609.508.50	(336.814.50)
Razem:	44,393 598.44	(36.125 011.68)

II. Wydatki rzeczowe

1. Przewóz poczty	8,274.439.38	(11,188.067.87)
2. Utrzymanie ruchu	10,121.532.17	(11,665.234.77)
3. Remont i konserwacja	961.131.45	(589.271.10)
4. Dokształcenie zawodowe	678.704.—	(836.630 —)
5. Różne inne	16,498.892.33	(11,218.785.43)
Razem:	36,534.699.33	(35,497.989.17)

III. Emerytury

1. Zapomogi dla emer.	266.000.—	(968.000 —)
Razem:	266.000.—	(968.000.—)

IV. Subwencje

1 Premie i nagrody	10,860.235.—	(10,804.935.—)
2. Pomoc w naturze	4,717.687.—	(4,650.737.—)
Razem:	15,577.922.—	(15,455.672.—)
1. Inwestycje	786.581.88	(6,150.000.—)
Ogółem:	97,558.801.65	(94,196.673.85)

Przychód	141,844.604.07	(169,691.947.42)
Niedobór	—	(—)
Rozchód	97,558.801.65	(94,196.673.85)
Nadwyżka	44,285.802.42	(75,495.273.57)

SUMY NIEBUDŻETOWE (przechodnie)

1. Pobrane zasiłki kasowe z urzędów zasilających	335,702.169.26	(270,278.113.06)
2. Pobrane zasiłki kasowe z Narodowego Banku Polskiego	160,132.360.—	(133,500.000.—)
3. Odesłane nadmiary kasowe do Urzędów Zbiorczych.	1,148,586.015.—	(1,418.664.293.36)
4. Odesłane nadmiary kasowe do Nar. Banku Polskiego	1,137,752.209.—	(1,465.188.720.—)
5. Wpłacone przekazy pocztowe	411,637.632.95	(477,486.001.26)
6. Wypłacone przekazy pocztowe	478,686.129.22	(580,828.013.87)
7. Wpłaty oszczędnościowe i czekowe PKO	1,732,543.171.81	(1,998.287.530.94)
8. Wypłaty oszczędnościowe i czekowe PKO	538,506.491.19	(426,981.736.52)
9. Początkowy zapas gotówki w urzędach pocztowych w dniu 1. 4. 1948 r.	87,382.168.48	(97,588.883.49)
10. Końcowy zapas gotówki w urzędach pocztowych w dniu 30. 4. 1948 r.	71,261.596.71	(87,382.168.48)

1. Objawem zwiększenia się obrotów w Urzędach Pocztowych jest odsyłanie nadmiarów kasowych do Urzędów Zbiorczych względnie do Narodowego Banku Polskiego.
   Suma pobranych zasiłków z Urzędów Zasilających zwiększyła się o 65,424.056.20.
   Suma pobranych zasiłków z Narodowego Banku Polskiego zwiększyła się o 26,632.360.—.
   Suma odesłanych nadmiarów kasowych do Urzędów Zbiorczych zmniejszyła się o 270,078.278.36 zł.
   Suma odesłanych nadmiarów kasowych do Nar. Banku Pol. zmniejszyła się o 327,436.511.— zł.
   Suma odesłanych nadmiarów kasowych w stosunku do sumy pobranych zasiłków jest znacznie większa.
2. Większa część wypłaconych przekazów pocztowych przypada na przekazy nadane w innych Okręgach Dyrekcyjnych.
3. Wpłaty oszczędnościowe i czekowe PKO zmniejszyły się o 265,744.359.13 zł.
   Wypłaty oszczędnościowe i czekowe PKO zwiększyły się o 111,524.754.67 zł.
4. Zapasy kasowe w urzędach poczt. w dniu 30. 4. 1948 r. zmniejszyły się o 16,120.571.77 zł.

Druk. Poczt. Kraków — M-46289